

МОЦНАЯ ў АДЗІНСТВЕ!

У сталіцы абмеркавалі найважнейшыя кірункі мірнага развіцця краіны

Фота Плааветы ГОПАД

У панядзелак у сталічным Палацы спорту прайшла акцыя «Беларусь адзіная». І людзей тут сабралася нямала — чатыры тысячы чалавек! Гэта студэнцкая моладзь, актывісты БРСМ, БСЖ і іншых грамадскіх аб'яднанняў, адным словам — патрыёты сваёй краіны. Перад такой масавай аўдыторыяй выступілі аўтарытэтныя лектары. Яны падкрэслілі важнасць Дня народнага адзінства, 30-годдзя інстытута Прэзідэнцтва, 80-годдзя вызвалення Беларусі ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў, закранулі тэму мірнага развіцця нашай краіны, а таксама адказалі на шматлікія пытанні. Карэспандэнты «Звязды» далучыліся да важнай грамадска-палітычнай акцыі і даведаліся, якімі думкамі абменьваліся эксперты і аўдыторыя.

МОЦНАЯ У АДЗІНСТВЕ!

Калектыўнае ўспрыманне інфармацыі

Пытанню ад студэнтаў было шмат. Студэнтка Беларускай дзяржаўнай акадэміі сувязі Дзіяна ПРАХОЦКАЯ, як і ўсе запрашаныя госці, трапіла ў Палац спорту не проста так. Яна выдатніца, актывістка БРСМ. «Мы прыйшлі з цікавасцю, хацелася б спытаць у Рыгора Юр'евіча Азаронка, які год ці перыяд у станаўленні суверэннай Беларусі ён лічыць самым значным. Асабіста для мяне самы значны 1994-ы, калі Аляксандр Рыгоравіч Лукашэнка быў абраны Прэзідэнтам нашай краіны».

Студэнтка Беларускай дзяржаўнай акадэміі сувязі Яраслава ЛІПСКАЯ лічыць, што такога роду мерапрыемствы вельмі важныя для прадстаўнікоў моладзі: «Цудоўна, што такія мерапрыемствы, як «Беларусь адзіная», праводзяцца не толькі ва ўстановах адукацыі, але і на такім высокім узроўні. Быць сёння госцем у Палацы спорту для нас асабліва ганарова. Мы жывём у прыгожай, мірнай, спакойнай краіне, і вельмі хочацца, каб гэта захоўвалася заўсёды, без розных канфліктаў і войнаў», — сказала яна.

Наступны наш суразмоўца — курсант Мінскага сувораўскага вучылішча Раман МАСЛОЎСКІ. Малады чалавек падзяліўся з журналістамі тым, што для яго значыць такая сустрэча: «Гэта ўнікальная магчымасць задаць пытанні спікерам, журналістам, прадстаўнікам улады. Для моладзі ў цэлым гэта добрая магчымасць пагаварыць

лікай аўдыторыяй, але спікеры ў нас — вельмі вопытныя прафесіяналы. Большая частка залы — моладзь. Гэта прыцягвае важны момант, таму што, паверце, калектыўнае ўспрыманне інфармацыі, якая датычыцца, у першую чаргу, арыенціраў для будучага развіцця нашай краіны, абсалютна асаблівае. На сцэне прадстаўлены гісторыкі, журналісты — палітолагі і эксперты. Калі гэты досвед атрымаецца і мы убачым вынік, няма сумневу, што «Беларусь адзіная» стане рэгулярным, а не сезонным праектам. Моладзь сёння досыць

ты. У нас будуць і ў Мурманску, і на Кольскім паўвостраве, а ў іх усё загнудася: і чыгунка, і парты — абсалютнае беспрацоўе! Вось гэта, што называецца, «палітыкі страляюць сабе ў ногі» і не толькі. Таму што яны несамастойныя!»

Журналіст і тэлеведучы прывёў цікавы факт: «Ёсць трагічны прыклад Украіны. Да гарызонту могілкі ў Львове! Вось такія маладыя людзі, як вы, іх сёння хапаюць і адпраўляюць на мяса, на забой! Дзеля маразматычнага дзеда ў Амерыцы, дзеля фінансавых капіталаў, але ніяк не дзеля украінцаў! Лукашэнка адвёў ад нас гэту бяду! Усё гэта — 30-годдзе прэзідэнцтва, і я ўпэўнены, што так будзе і далей. Мы будзем адзіныя і абавязкова пераможам!»

Дата правядзення Дня народнага адзінства выбрана невыпадкова. 17 верасня 1939 года пачаўся вызваленчы паход Чырвонай Арміі ў Заходнюю Беларусь. Сёння гэты дзень — напамін пра самадастатковасць і сілу беларусаў у адзінстве. «Над намі не стала пана! Вельмі важна: пана як гаспадара! Беларусы сталі на усёй сваёй тэрыторыі самастойна кіраваць, самі кіраваць! Колькі ў свеце народаў? Сотні, можа, тысячы. Колькі ў све-

Грэм, стоячы побач з Зяленскім, сказаў: «О! Good! Малайчына, boy! Вы там вельмі добра ваюеце за зямлю, на якой вельмі шмат мінеральных угнаенняў, і за тое, каб мы потым, амерыканцы, не ваявалі з рускімі». А украінцаў хтосьці спытаў? А ў палякаў сёння нехта пытаецца, ці хочучь яны гэтай мілітарызацыі, гэтай вайны. І мы сёння пытаем: «Паны-браты-палякі, вы хочаце гэтай крыві, гэтай вайны, гэтых забойстваў?» Мы не хочам, але сваю зямлю не аддадзім, як і

За што ідзе галоўная барацьба?

Самая галоўная геапалітычная барацьба ў свеце ідзе за розумы. Пра гэта заявіў генеральны дырэктар Нацыянальнай бібліятэкі Беларусі, дэпутат Палаты прадстаўнікоў Нацыянальнага сходу, старшыня «Беларускага таварыства «Веды» Вадзім ГІГІН: «У пятніцу быў у кіраўніка дзяржавы з групай нашых гісторыкаў. І мы гаварылі пра гістарычны музей. Шчыра, нікога не хачу пакрыўдзіць, я не згадваю іншага такога прыкладу, каб канцэпцыю гістарычнага музея абмяркоўвалі на самым высокім узроўні. Можа, гэта ўласціва нам, беларусам, таму што мне ўспамінаецца, як у 1946 годзе ў яшчэ спустошанай Беларусі бюро Цэнтральнага камітэта Камуністычнай партыі на чале з Панамарэнкам разглядала падручнік гісторыі БССР. І мне было вельмі прыемна, што наш Прэзідэнт асабіста ўдзяляе гэтаму вялікую ўвагу».

Па яго словах, самая галоўная барацьба ідзе за душы, за розумы, за гістарычную памяць. Яна вызначаецца гісторыяй. Калі разваліўся СССР, першае, што сталі рабіць, — лезці ў падручнікі гісторыі, мяняць музейныя экспанаты. Аднымі з першых, хто зайшоў у Беларусь, быў Сорас і яго каманда. Яны казалі: памянайце падручнікі гісторыі. І першы, каго выгнаў з Беларусі Аляксандр Лукашэнка, — гэта быў Сорас.

«Прэзідэнт нас арыентуе, што ўсе пытанні патрабуюць грамадскага абмеркавання і, калі заўгодна, палемікі. Ідэалогія, інфармацыйная работа, палітычнае будаўніцтва, пытанні адукацыі і навукі — усё ў нашай краіне падвяргаецца грамадскаму абмеркаванню, у гэтым сіла нашай мадэлі. Зваротная сувязь улады і грамадзян, падобныя пляцоўкі дазваляюць нам адкрыта пагаварыць пра тое, што дасягнута і, самае галоўнае, куды рухацца далей. Нашы лектары па усёй краіне падтрымліваюць прамы кантакт з аўдыторыяй, імкнуцца не толькі данесці сваю пазіцыю, але і пачуць людзей, а гэта — самае галоўнае. Важна і тое, якія пытанні нам задаюць, што людзей хвалюе, што выклікае водгук. Па меры магчымасці мы імкнёмся адказаць на гэтыя пытанні, але ў любым выпадку, абагульняючы ўвесь парадак «Беларусі адзінай», мы дакладваем яго кіраўніцтву краіны, маем зносіны з мясцовымі ўладамі, бачым тыя кірункі, па якіх неабходна ўзмацніцца. Некаторыя ідэі падказваюць самі людзі, таму што на месцах часта лепш відаць. А сёння, калі мы сабраліся ў Палацы спорту, у нашай сталіцы, якраз і хочам адкрыта абмяняцца думкамі па бягучай сітуацыі і тым, з якімі ідэямі і пасыламі ўступаем у новы, вельмі адказны палітычны сезон».

Даніл ХМЯЛЬНІЦКІ.
Фота Лізаветы ГОЛАД.

пра перспектывы развіцця краіны. Мяне, напрыклад, у першую чаргу цікавяць перспектывы развіцця Узброеных Сіл, бо я з'яўляюся прадстаўніком Мінскага сувораўскага вучылішча, а таксама развіцця сістэмы адукацыі. Хацелася б, каб на базе нашай установы з'явіліся новыя аб'яднанні па інтарэсах, розныя секцыі. Асабліва цікаваць беспілотныя лятальныя апараты, хацелася б займацца з імі часцей».

Студэнтка Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта культуры і мастацтваў Аляксандра КАЗЛОВА прыйшла ў Палац спорту па каштоўныя парады і новыя веды. Дзяўчыну хвалюе сітуацыя, якая складваецца на межах нашай краіны: «Мне, як прадстаўніку моладзі, вельмі цікава паслухаць сённяшніх спікераў, даведацца, што яны думаюць пра сітуацыю ў свеце, паслухаць і атрымаць каштоўную параду, якая паспрыяе росквіту нашай краіны. Мне прыемна бачыць сваіх аднагодкаў, у якіх такія ж інтарэсы».

Начальнік Галоўнага ўпраўлення ідэалагічнай работы і па справах моладзі Мінгарвыканкама Вольга ЧАМАДАНАВА: «Няпроста працаваць са шмат-

адукаваная. Паверце, яны вельмі многае бачаць і чуюць. Тут жа мы аб'яднаем усё».

Пра прэзідэнцтва, паноў і адзінства

Тэлеведучы і журналіст Рыгор АЗАРОНАК падчас свайго выступлення падкрэсліў важнасць і значнасць інстытута прэзідэнцтва, распавёў прысутным пра тое, што гэта такое: «Што такое 30-годдзе прэзідэнцтва? Я на год маладзейшы за прэзідэнцтва, нарадзіўся ў 1995 годзе. І за ўсё сваё жыццё ні разу не сутыкнуўся ні з якімі бандытамі, ні з якімі крымінальнікамі. Успомніце мітынг 16 жніўня 2020 года ў Мінску. Прэзідэнт распавёў, чаго гэта каштавала. «Мы іх kwasілі на дарогах», — сказаў тады ён. І кожны з вас сёння можа гуляць па вуліцах бяспечна і спакойна. Не было ніводнага дня, каб хтосьці з вас вымушана не змог паесці, а такіх людзей у свеце мільярд! У гэтым гідкім, несправядлівым амерыканскім свеце, дзе кожны чацвёрты амерыканец пакутуе на атлусценне, а мільярд людзей галадае!!!»

Рыгор Азаронак адзначыў, што ў нашай краіне створаны ўсе ўмовы для мірнага росквіту: «Мы маем сваю энергетыку, атамную станцыю. Мы маем выдатныя гарады, хутка будзем узводзіць новыя пар-

це дзяржаў? Дзве сотні. А колькі самастойных з іх? Дзясятка! Рэальна дзясятка, і мы ў іх ліку. І, калі Прэзідэнт, выступаючы ў Віцебску, звяртаючыся да вас, беларусаў, звяртаючыся да студэнтаў сказаў: «Вы вялікія! Вялікі народ беларусы!» — гэта вельмі да многага абавязвае!»

Рыгор Юр'евіч адзначыў, што наша краіна сапраўды моцная і незалежная: «Мы выбіраем свой урад. Не тэлефануюць з амерыканскага пасольства, як у іншых краінах, і кажуць: «Гэтага змяніце, гэтага прыбярыце». Не кажуць, як на гэтых выходных сенатар Ліндсі

ў 1939 годзе. Мы выбіраем свой лёс. І гэтае маладое свята, якое з'явілася пасля 2020 года, калі нам казалі: «Не трэба яго святкаваць! Давайце нікога крывіць не будзем. Давайце вольна ўсё ціха, мірна і ўсё...» Мы будзем яго святкаваць! У кожнага народа ёсць дзень свайго аб'яднання, і, паглядзіце, гэтыя збеглыя за мяжой яго не святкуюць. Яны кажуць, што гэта не свята, што гэта ўсё «фуфло». Значыць, для іх Ваўкавыск, Гродна, Лда — гэта не беларускія гарады, яны гэта прызнаюць. А мы кажам: «Не, яны беларускія, заўсёды будуць беларускімі, і мы заўсёды будзем разам!»

(Заканчэнне.
Пачатак на 1-й стар.)